

а) *Параллельтз* (parallèle) състои отъ двѣ изображенія или два портрета, които сж, тъй да речемъ, постоянно единъ срѣщу другий. — *Волтеръ* (а) въ своята *Henriade* ни дава параллель за *Ришелье* и *Мазарина*, единъ отъ най-точнытъ, които има между двамата тѣзи първы министри на Франция. Не по-малко честитъ ѣ и *Лабрюйеръ* въ своя параллель за *Корнеля* и *Расина*, двамата най-великы поеты френскы отъ седмнадесетый вѣкъ. Отъ нашытъ доста сполучливъ ѣ параллеля на Хр. Ваклидова за *Кловиса* и *Бориса*, въ «българск. книжицы» отъ 1858, бр. 20, стр. 189.

е) *Ипотипозз* или *ипотипозисъ*, което на езика ни ще рече *подбизображеніе*, е таквазъ фигура, въ която предметы са представятъ като подлѣжащы на очитъ ни, и происшествіята — като че ставатъ въ наше присѣствіе. Слѣдователно, тукъ не ѣ възможно да са избѣгне това, дѣто ораторътъ да не рече за себе си — че го *вижда*, или за слушателнитъ — че си представятъ предмета, който описва. Тѣй *Цицеронъ* (в) говори противъ *Катилина*: «Струва ми са, че азъ гледамъ вече, какъ гордѣливыйтъ този градъ (Римъ), столица вселенска, крѣпость на сичкытъ народы, какъ са разрушава въ пламякъ; струва ми са, че гледамъ предъ очитъ си купове бѣдны непогребены граждане, които са търкалятъ въ загиналото отечество!»

Слѣщата фигура срѣщамы твърдѣ развита и ясна у Масильона, именно въ словото му за *смертьта на грѣшныя*. (Глед. класното изданіе на неговытъ *Morceaux choisis*, annotée par M. Hignard, p. 310.)

(а) Най-знаменитъ писатель, историкъ, философъ и поетъ отъ осемнадесетый вѣкъ (1694—1778).

(в) Най-големъ философъ и ораторъ римскый, който живѣлъ отъ 107—43 год. преди Р. Хр.